

РЕШЕНИЕ

№ 1913

гр. София, 26.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 133 СЪСТАВ, в публично заседание на седми октомври през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: ЦВЕТЕЛИНА З. МИХАЙЛОВА

при участието на секретаря АЛБЕНА Г. МАРИНОВА
като разглежда докладваното от ЦВЕТЕЛИНА З. МИХАЙЛОВА
Административно наказателно дело № 20211110210001 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба от И. В. К., ЕГН: *****, срещу Наказателно постановление (НП) №2235 от 14.06.2021 г., издадено от комисар Б.Р. на длъжност „заместник началник“ на Първо РУ - СДВР, с което на основание чл. 218б от Наказателния кодекс на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 /двеста/ лева за извършено от него деяние по чл. 207, ал. 1, вр. чл. 218б, ал. 1 от НК.

В подадената жалба се твърди, че жалбоподателят не е извършил вмененото му нарушение, както и че е бил извикан в полицията само за да бъде сниман. Твърди, че е намерил процесната вещ в близост до магазин „СВА“.

В съдебно заседание жалбоподателят редовно призован се явява лично. Същият твърди, че не е той човекът, който е отнел телефона на въпросната жена, както и че го е намерил в близост до магазин. Моли за отмяна на наказателното постановление.

Въззиваемата страна - 01 РУ- СДВР редовно призована, не изпраща представител и не взема отношение по подадената жалба.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства по отделно и в тяхната съвкупност и съобрази доводите на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

На 04.08.2020 г. около 05:30 часа А.Д.Б. излязла от работа и се отправила към магазин „СВА“, находящ се в гр. София, ж. к. „Христо Смирненски“ до бл. 41. Влизайки в магазина Б. взела пазарска кошница, в която оставила

мобилния си телефон марка „Нокиа“, модел „2.1“. Излизайки от магазина жената върнала пазарската кошница, в която бил мобилния телефон. Прибирайки се вкъщи установила, че е забравила същия и се върнала до магазина. В магазина разговаряла с управителя, който ѝ предоставил записите от видео камерите.

За случилото се било образувано ДП по описа на 01 РУ- СДВР, пр. пр. №18486/2021г. по описа на СРП. В хода на досъдебното производство от извършените процесуално следствени действия се установило, че телефонът е бил намерен от жена на име З.М. която впоследствие предала същия на жалбоподателя К.. Телефонът би предаден с протокол за доброволно предаване от лицето З.М.. В хода на образуваното досъдебно производство лицето А. Б. представила договор за продажба на изплащане на посочения мобилен телефон, видно от който същият бил закупен за сумата от 204 лв.

Образуваното досъдебно производство било прекратено с постановление за прекратяване на наказателното производство от 18.05.2021г. , като препис от постановлението бил изпратен на началника на 01 РУ – СДВР за налагане на административно наказание по реда на чл. 218б от НК.

Въз основа на постановлението на наблюдаващия прокурор било издадено процесното Наказателно постановление (НП) № 2235 от 14.06.2021 г. от комисар Б.Р. на длъжност „заместник началник“ на Първо РУ - СДВР, с което на основание чл. 218б от Наказателния кодекс на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 /двеста/ лева за извършено от него деяние по чл. 207, ал. 1, вр. чл. 218б, ал. 1 от НК.

Изложените фактически обстоятелства се установяват от събраните по делото по надлежния процесуален ред на чл.283 от НПК **писмени доказателства**: постановление за прекратяване на наказателното производство

За цялостното изясняване на обстоятелствата по делото способстват *писмените доказателства по делото*, които са надлежно приобщени към доказателствените материали по делото, затова съдебният състав ги *кредитира* изцяло.

Цялостният анализ на всички доказателствени материали според съдебния състав води до еднозначни изводи относно фактическите обстоятелства по конкретния случай, изложени по-горе, като релевантните факти са установени с достатъчно, при това валидни и категорични доказателства по делото.

Въз основа на така установените факти, Съдът приема следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срок, от лице с активна процесуална легитимация – санкционирано с атакуваното НП, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество същата е **основателна**.

Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал.1 от ЗАНН, в това производство районният съд следва да провери законността на обжалваното НП, т.е. дали правилно е приложен както процесуалният, така и материалният закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя – арг. от чл. 314, ал.

1 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН.

В изпълнение на това си правомощие съдът служебно констатира, че при издаване на процесното наказателно постановление и съставянето на АУАН са допуснати съществени процесуални нарушения.

Съдът намира, че съгласно изричната разпоредба на чл. 424, ал. 1 НК, за деянията по чл. 218б от НК се прилагат разпоредбите на Закона за административните нарушения и наказания. От препращането към ЗАНН логически следва, че и образуването на административнонаказателно производство се извършва при спазване разпоредбите на този закон. Съгласно принципа, установен в чл. 36 ал. 1 от ЗАНН, това производство се образува със съставянето на акт за извършеното нарушение, без който производството за административно наказание не може да бъде надлежно иницирано. В този смисъл е разпоредбата на чл. 36 ал. 2 от ЗАНН, като акт не се съставя само в случаите, когато производството е прекратено от съда или от прокурора и делото е препратено на административно-наказващите органи. В тази връзка, настоящата съдебна инстанция намира, че обжалваното наказателно постановление е издадено въз основа на постановление за прекратяване на наблюдаващия прокурор и в тази връзка е законосъобразно издадено.

Съдът обаче намира, че наказателното постановление е издадено от некомпетентен за това орган. Съгласно чл. 424, ал. 5 от НК *„Административното наказание глоба по чл. 218б се налага с наказателно постановление от кмета, въз основа на материали, изпратени му от прокурора, или на акт от администрацията на предприятието, на учреждението или от контролните органи. Когато нарушението е констатирано от органите на Министерството на вътрешните работи, наказателното постановление се издава от министъра на вътрешните работи или от упълномощено от него лице.“* В настоящия случай обжалваното наказателно постановление е издадено от комисар Б.Р. на длъжност „зам. началник“ на Първо РУ- СДВР. В самото наказателно постановление е посочено, че същият е упълномощен със Заповед №81213-694 от 07.06.2022 г. на министъра на вътрешните работи. По делото обаче такава заповед не беше приложена и за настоящият съдебен състав остава неясно дали издателят на НП има необходимата компетентност да издава наказателни постановления.

На следващо място, съдът намира, че видно от описанието на нарушението изпълнителното деяние на същото се състои в „противозаконно е присвоил чужда движима вещ - 1 бр. мобилен телефон от владението на А. Б. без нейно съгласие“, което деяние представлява кражба по смисъла на чл. 194, ал. 1 от НК. В същото време като правна квалификация на деянието е посочен чл. 207 от НК, който предвижда наказание за лице, което намери чужда движима вещ и в продължение на една седмица не съобщи за нея на собственика, на властта или на този, който я е загубил. Следователно е налице категорично противоречие между фактическото описание на извършеното деяние, където се твърди кражба на мобилен телефон по смисъла на чл. 194,

ал. 1 от НК и дадената правна квалификация, която касае намиране на чужда движима вещ по смисъла на чл. 207, ал. 1 от НК. Констатираното противоречие между фактическото описание на нарушението и правната му квалификация е абсолютно недопустимо. Трябва да има пълна идентичност между факти и право, защото в противен случай се нарушава правото на защита на жалбоподателя да разбере за извършването на какво точно нарушение му се вменява вина и му се налага наказание. От друга страна и за съда не става ясна волята на наказващия орган, а именно дали е наложил наказание за извършена кражба по смисъла на чл. 194, ал. 1 от НК или става въпрос за намиране на чужда движима вещ по смисъла на чл. 207, ал. 1 от НК. Видно от приложеното по делото постановление за прекратяване на наказателното производство, жалбоподателят е взел мобилният телефон от друго лице, което в действителност е намерило същото на улицата. В тази връзка съдът намира, че разминаването между словесното описание на нарушението и дадената от АНО правна квалификация на същото не са идентични и по този начин правото на защита на санкционираното лице е било съществено нарушено.

Съдът констатира още, че е допуснато и нарушение на нормата на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН доколкото в наказателното постановление не са описани доказателствата въз основа на които е направен извода за извършеното от жалбоподателя нарушение. Изискванията към съдържанието на наказателното постановление в чл. 57, ал. 1 от ЗАНН са императивни такива и следва всяко наказателно постановление да отговаря на същите, за да може да се гарантира правилното упражняване на правото на защита на санкционираното лице. Непосочването на доказателствата въз основа на които е направен извода на АНО е нарушило правото на защита на санкционираното лице и в същото време е пропуск, който не би могъл да бъде саниран в настоящото съдебно производство.

Отделно от това, съдът намира, че на жалбоподателя е било наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 /двеста/ лева на основание чл. 218б от НК. Съгласно чл. 218, ал. 1 от НК *„За деяния по чл. 194, ал. 3, чл. 195, ал. 4, чл. 204, буква „а“, чл. 206, ал. 1 и 5 и чл. 207 и за вещно укривателство във връзка с тях, когато стойността на предмета е до размера на две минимални работни заплати за страната, установени към датата на извършване на деянието, наказанието е глоба от **сто до триста лева**, налагана по административен ред, ако предметът на престъплението е възстановен или заместен.“*. Съдът намира, че в обжалваното наказателно постановление не са посочени никакви мотиви относно това кое е наложило наказанието наложено на жалбоподателя да бъде над законоустановения минимум. Настоящата съдебна инстанция намира, че в обстоятелствената част на процесното наказателно постановление е посочено, че описаният случай е маловажен такъв, като не е посочено дали АНО има предвид определението дадено в чл. 28 ЗАНН или това в чл. 93, т. 9 от НК. Съдът намира, че ако АНО е имал предвид, че нарушението представлява маловажен

случай съгласно чл. 28 ЗАНН то същият не е следвало да налага на жалбоподателя административно наказание, а единствено да предупреди устно или писмено същият.

Воден от гореизложеното, съдът намира, че предвид множеството допуснато съществени процесуални нарушения настоящото наказателно постановление подлежи на отмяна като издадено в противоречие с процесуалния закон.

Липсват искания за разноси.

По изложените по-горе съображения настоящата съдебна инстанция намира жалбата от И. В. К. за основателна, поради което и на основание чл. 63, ал. 1, ал. 2, т. 1 и ал. 3, т. 2 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление (НП) №2235 от 14.06.2021 г., издадено от комисар Б.Р. на длъжност „заместник началник“ на Първо РУ - СДВР, с което на основание чл. 218б от Наказателния кодекс на И. В. К. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 /двеста/ лева за извършено от него деяние по чл. 207, ал. 1, вр. чл. 218б, ал. 1 от НК.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд София-град в 14-дневен срок от съобщаването му.

Съдия при Софийски районен съд: _____